

Winnaar sector 2 Nationaal Bergerac: Adrie en Ineke van Rhee (Alblasserdam)



Algemeen

In het plaatsje Alblasserdam wonen geen onbekende in de postduivensport. Hier woont een man en een vrouw die al jaren zeer succesvol met de duiven spelen. Eerst het programmaspel en sinds een aantal jaren de Marathonvluchten. We hebben het hier over Ineke en Adrie van Rhee. In 1983 zijn Adrie en Ineke samen met de duiven gaan spelen. Ineke die Alblasserdam verkoos voor het mooi Breda en nooit iets gehad heeft met duiven, waagde de sprong en ging samen met Adrie verder. Omdat het op een flat lastig duiven houden was werd er gekeken naar een andere locatie. Toen er op de flat gewoond werd speelde Adrie nog met Ome Willem. "Daar heeft hij het vak geleerd", aldus Ineke. Er werd een mooie locatie gevonden in Alblasserdam en er werd besloten om samen met de duiven te gaan spelen. Dit ging eigenlijk vanaf het begin af aan goed op de programmavluchten. Later werd er gekozen voor de Marathonvluchten en daar werd heel

langzaam mee begonnen. Doordat Adrie werkte in ploegendiensten werd Ineke ingezet om de duiven in structuur te houden en een deel van de verzorging op zich te nemen. En het wordt veel gezegd: waar een vrouw de duiven streelt, wordt hard gespeeld. Niet zo heel veel later kwamen de eerste succes al op de Marathonvluchten. Met als klap op de roos, dit jaar een 1^e Nationaal Bergerac Sector 2 van 4.856 duiven en een prachtige 5^e plaats Nationaal over 24.043 duiven.



In huize Van Rhee werd er in januari dit jaar gekoppeld. Zowel de kweek als de vliegduiven. Uit de kweekduiven worden meerdere jonge gekweekt. Uit de vliegduiven worden werden bijna geen jonge gekweekt. Ze werden wel gekoppeld en na een bepaalde periode ook weer gescheiden. Dit jaar werden de oude duiven, net zoals bij de jonge gebruikelijk is, op de deur gespeeld. De duiven hebben het hele programmaspel, inclusief , op de laatste na, de Eendaagse vluchten. Twee weken voor Bergerac werd de tussendeur geopend en konden ze doen wat ze wilde. Schaaltjes, tabakstelen en stro in het hok en de duiven hadden plezier. In het weekend voor Bergerac werd er besloten om ze een lapvluchtje te geven vanaf de Franse grens. Toen het bericht werd ontvangen van Ineke dat de duiven in België gelost waren werden gauw de letters gebeld en het feest kon beginnen. Ineke had uitgerekend hoe laat ze er ongeveer konden zijn. 15 minuten voor de tijd werden de stoelen geplaatst en kon het wachten beginnen. Al snel kwamen er twee. Een halve

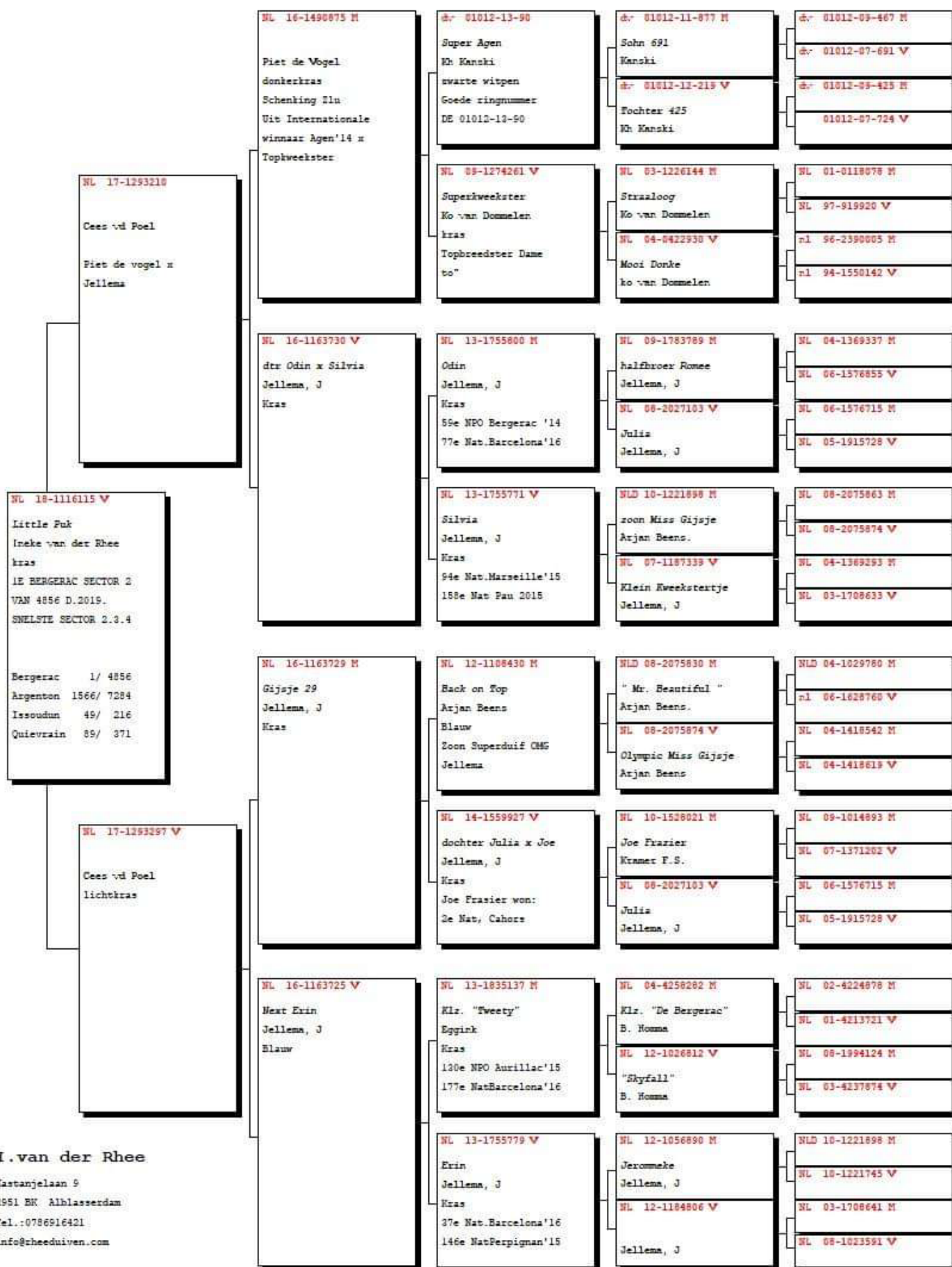
minuut later merkte een letter op: "hé, daar worden duiven gelost". Maar niets van dat alles. Het waren de duiven van Ineke en Adrie die als raketten naar huis kwamen en binnen drie minuten zal alles weer in het hok. Het was al snel duidelijk dat op de dag van lossing er geen duiven zouden vallen. Voor de zekerheid werd er nog even op CompuLive gekeken maar er stond geen duif gemeld. Ineke besloot de wekker om 5 uur te zetten. Voor alle zekerheid had Adrie de klok klaar gezet de avond ervoor. Je weet immers maar nooit. De wekker ging en Ineke, die toch al wakker was, besloot het bed te verlaten en maakte Adrie wakker. Snel nog even op Internet gekeken maar daar was nog niets. De eerste duif die erop kwam viel in Terneuzen bij de Gebroeders Dekker. Adrie had gelijk al snel uitgerekend dat ze rond acht uur een duif moesten draaien om mee te doen voor de overwinning. Snel werd er door Ineke een ontbijt in elkaar geflanst en de hokken werden in gereedheid gebracht. Ineke vertelde me stiekem dat Adrie nog wel eens vergeet om de deur van het duivenhok dicht te maken als hij naar binnen is gegaan. Adrie legde de laatste handelingen in het hok. Ineke vroeg aan Adrie: "is er een duif ontsnapt?". "Niet dat ik weet", melde Adrie terug. "Nou daar loopt er een op de grond en dan moet het er een zijn van Bergerac". Snel de duif een beetje opgejaagd en die vloog eigenlijk gelijk op de klep en naar binnen. De klok zei pieeeeeeeeeeeeeeeep en snel werd er gekeken. "Ja hoor het is er een van Bergerac". Het was het jaarling duivinnetje de NL18-1116115 die zich melde om 07.54.47. Geprobeerd werd de duif te melden maar de meldpost had nog niets klaarstaan. De duif werd gemeld en het wachten kon beginnen. Een uur na de 115 kwam de 2^e melding in het NIC binnen. Het kon bijna niet missen of Ineke en Adrie van Rhee winnen Nationaal Bergerac Sector 2. En dit bleek later ook het geval te zijn. Een prachtige overwinning na een periode van veel verdriet. Dit geeft de burger weer moet en worden de messen geslepen voor volgend jaar!!

Naar wie is de duif vernoemd en waarom?

De NL18-1116115 gaat inmiddels door het leven als "Little Puk". Ze is vernoemd naar de oudste kleindochter van Ineke en Adrie en Little slaat op het feit dat het duifje niet groter is dan een Mus. (gechargeerd natuurlijk).

Het is toch geweldig als twee mensen zo opgaan in hun hobby en nog zo fanatiek zijn om te willen winnen. Zoals geschreven na een periode van verdriet is het een mooie opsteker voor Ineke en Adrie. Een opsteker die zeker te danken is aan wijlen Cees Poelstra. De praatgrage Ineke is een geweldig mens en op de achtergrond hoor je dan Adrie met de benodigde aanvullingen. Schitterend!!!. Het is jullie gegund enik hoop jullie snel weer te spreken.

Stamkaart Postduif: NL 18-1116115 V



I. van der Rhee

Kastanjelaan 9
 2951 BK Alblasserdam
 Tel.: 0786916421
 info@heeduiven.com